

INTERVIEW DYLAN ZWARTJES

Groene Ster kent als promovendus een droomstart in de derde divisie. Dylan Zwartjes – rechtsback nota bene – is met zijn fluwelen rechter één van de drijvende krachten achter het succes.

Geïnspireerd door zwabberbal Ronaldo



HEERLEN
DOOR NICK BRULS

Anvoerder bij Jong Roda JC, geregeld in de wedstrijdselectie van het eerste elftal en altijd speeltijd tijdens oefenwedstrijden van de hoofdmacht, toen nog eredivisionist. Het lag voor de hand dat Dylan Zwartjes snel zijn officiële debuut zou maken voor de Kerkradenaren. Hij werkte er hard genoeg voor. Van een beetje arbeid is hij ook nu niet vies, zeker niet als hij er zijn grote droom – doorbreken als profvoetballer – mee kan verwezenlijken.

Op

Toch is de kans klein dat Zwartjes nog ooit in een vol stadion zal spelen. „Ik kan mezelf niets verwijten. Jarenlang heb ik alles voor Roda gedaan, maar ik voelde me aan het lijntje gehouden. Het was een andere tijd, waarin jeugdspelers niet doorbraken. Nu wel. Mijn generatie grapt wel eens dat ze te vroeg geboren is. Maar of ik nu, onder deze omstandigheden nog bij Roda zou willen spelen? Ik zou er niet meer alles voor willen opgeven.“ Halverwege het seizoen, nu bijna ze-

ven jaar geleden, stopt hij ermee. Een heel nieuw leven dient zich aan. Niet langer staat alles in het teken van voetbal. „In die periode was mijn opa terminaal. In die zin was het fijn dat ik nog veel tijd met hem kon doorbrengen. Hij heeft me overal gevolgd, stond altijd langs de lijn. Ik was vaak in het ziekenhuis. Het was moeilijk te bevatten dat hij daar lag, want mijn opa was altijd een fitte gast. Hem zo te zien aftakelen, was geen mooi gezicht.“

Op de spaarzame momenten dat zijn opa thuis is, neemt Zwartjes hem zo veel mogelijk op sleeptouw. „Gingen we voor de bandenwissel naar de garage. Want hij reed nog steeds auto, al mocht hij dat niet meer.“ Bevrijdingsdag 2014 overlijdt opa. Zijn kleinzoon kan hem nog net vertellen dat hij kiest voor Groene Ster als zijn nieuwe club. „Het besluit om te stoppen bij Roda kon hij goed begrijpen. Hij zag ook dat ik het plezier was verloren en het belangrijkste was voor hem dat ik gelukkig was.“ Zwartjes eert zijn opa nog na elk doelpunt door met beide wijsvingers richting hemel te wijzen. Dat kan hij geregeld doen. Vaker dan de gemiddelde rechtsback, in ieder geval. Dat gegeven dankt hij bovenal

aan zijn voortreffelijke traptechniek. „Een kwestie van oefenen. Bij Roda trapte ik met Roly Bonevacia en Mitchell Donald voor elke training lange ballen, terwijl andere jongens een rondje deden. En verder filmpjes kijken. Van Ronaldo, toen die net met die zwabberbal kwam. Hoe raakt hij 'm precies? Daar raakte ik wel door geïnspireerd.“

Huiswerk

Online circuleren zat lollige plaatjes waarop de rollen per positie op het voetbalveld uit de doeken wordt gedaan. De rechtsback is daarop zonder uitzondering 'de slechtste voetballer'. Zwartjes – die het tegendeel bewijst – heeft daar maling aan. „Ik vind het niet jammer om op die plek te spelen. In het systeem dat wij spelen, heb ik veel vrijheid. Met mijn uithoudingsvermogen – dat ik net als kracht en snelheid train met oud-olympiër Eugène Martineau – kan ik de hele wedstrijd gevaarlijk zijn. Ik merk dat tegenstanders hun huiswerk doen en er iets op proberen te verzinnen. Prima, laat maar zien of je me negentig minuten kunt bijbenen“, zegt Zwartjes zelfverzekerd. Intussen speelt Zwartjes alweer zes jaar bij Groene Ster. De laatste sei-

zoenen onder trainer Maurice Verbunt, uitgerekend de enige coach die hem in de Roda-jeugd op de bank zette. In Heerlerheide is de verdediger op zijn plek. „Na mijn tweede jaar hier was ik bijna vertrokken. Eerstedivisionist FC Oss, dat nu weer TOP Oss heet, bood me een contract aan. Drie dagen voordat ik zou tekenen, ging de hoofdsponsor failliet en was de overstap van de baan. Maar ik voel het net zo lief voor Groene Ster. De club heeft me goed opgevangen. Er is weinig verloop in de groep en ik speel met jongens die hetzelfde verleden hebben als ik. Het is bovendien goed te combineren met mijn baantje in een Heertens restaurant en mijn studie fysiotherapie.“

Troon

En vlak de behaalde successen niet uit. Groene Ster groeide met Zwartjes uit van een doorsnee hoofdklasser tot een derde divisionist die na vier wedstrijden nog ongeslagen is. „En vorig seizoen wonnen we de beker en werden we kampioen. EVV (de tegenstander zondag, red.) heeft jaren kunnen zeggen dat ze de beste amateurvoetbalclub van Limburg zijn. Wij willen ze van de troon stoten.“

Dylan Zwartjes: „Ik zou nu niet meer alles willen opgeven voor Roda JC.“
FOTO PETER SCHOLS

„Laat maar zien of je me negentig minuten kunt bijbenen.“

Dylan Zwartjes